

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library

S.D.P.B.

Coll. No. 271

Title Śaivapārnajana stotra

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No. : 271 Subject :

Title : ~~Sh~~ Śaivāpāmāryana stotra

Author : Durvasa Scribe :

Date of the work : Date of the Ms. :

Place of the work : Place of the Ms. :

Size : 7.6" by 4.5" Extent : 7 fols.

Language : Sanskrit Script : Devanāgarī

Remarks :

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ अस्य श्रीशैवापा मार्जनस्तोत्रमंत्रस्य दुर्वसाक्षिः
 अनुष्टुप् छंदः । सदाशिवो देवता । उर्वीजं । उमेति शक्तिः । ब्रह्मबीजमित्यादि
 नमः शिवाय महादिव्यरूपिणे मम विघ्नान्द्राव्यश्च नमो नगवते स
 द्वाय मम विघ्नानि पचश्च नमो नगवते शंखकायत्रैलोक्यक्रांताय म
 म विघ्नानि छिंदिरश्च नमो नगवते महासृत्यंजयाय मम विघ्ना
 नि दाहय दाहय । उईशानाय नमः । उतलुरुषाय नमः । उश्रघोराय
 नमः । उकामदेवाय नमः । उसद्योजाताय नमः । एषमंत्राधन्यासाय
 नमः । उहं आकाशं ह्येतन्नाय नमः शिरसि । उयं वायुतत्त्वाय नमः १

मुखे । उवंजय तत्त्वाय नमः हृदये । उरं श्रितितत्त्वाय नमः गुह्ये उलंघ्य
 क्षीतत्त्वाय नमः पादयोः । इति सर्वचूलात्मकानि पंचतत्त्वानि विन्य
 सेत् । उहं आकाशं नुवनेभ्यो नमः शिरसि उयं वायुं नुवनेभ्यो नमः
 मुखे । उवंपातालं नुवनेभ्यो नमः । हृदये । उरं तैजसं नुवनेभ्यो नमः गुह्ये
 उलं पातालं नुवनेभ्यो नमः पादयोः । एष नुवनार्धन्यासः । उहं श्र
 तीतशान्तिकलायै नमः शिरसि । उयं शान्तिकलायै नमः मुखे । उवं वि
 घ्ना कलायै नमः हृदि । उरं प्रतिष्ठा कलायै नमः गुह्ये । उलं निवृत्तिकला
 यै नमः पादयोः । उंसर्वतताशक्तिधाम्ने हृदयाय नमः । उनं निवृत्त्यत्

शिवाशक्तिधामेशिरसेस्त्रादा। उमं अनादिबोधिताशक्तिधामेशिखा
 येवषट्। उशिंस्वतंत्रशक्तिधामेकवचायकुं। उवां अलुप्तशक्तिधामेने
 त्रयायवौषट्। उयं अनंतशक्तिधामे अस्त्रायफट्। ममसमस्तरोगनि
 रक्षनार्थं समस्तदुर्तैरिहयाथं सर्वभूतदुष्टग्रहोपशान्त्यर्थं सदाशिव
 प्रीत्यर्थं शेषापाजनं महं करिष्ये। ध्यानां स्फूर्तिदुष्टाहमालां कहुमलसु
 लिखिते कहुनिर्वाणपादं विष्णोर्जानुमूर्ध्नाध्यापदतलनिहिताप
 स्मृति कहुमाधः। सोवर्णयोगपीठे निपिमयकमले तूपविष्टस्त्रिनेत्र
 क्षिरान्ध्रमौलिचिह्नं स्तुत्यं विपुलं शुद्धबुद्धं शिवं वः॥ जेमिनि

रुवाच। यो राजा पापशान्तिस्तुत्यं विशिवशान्तिमनुत्तमां। रक्षाये चात्मनश्च
 केतने ब्रूहि महामुने। शुद्धासा उवाच। सर्वदेहाकरं पुण्यं रक्षोघ्नं शिव
 नापितं। ब्रह्मणे धीतवान् सम्पूज्युः पूर्वमहातपाः॥ ३॥ नृगोः क्रतुः
 क्रतोर्गंगे गतिश्चेतो महीपतिः। श्वेताञ्च कौशिकश्चाहं तस्मात्संप्रा
 न्नवानिदं॥ ४॥ शिवशान्तिमथो वक्ष्ये शैवं सर्वार्थसाधनं। मनुष्याणां हि
 तार्थाय मांगल्यारोप्य वर्धनं॥ ५॥ सर्वे विघ्ना प्रनश्यन्ति श्रुत्वेदमवनाशनं
 नमस्तुतामहेशाय पार्वतीशाय शंभवे। ह्रीं आधिव्याधिपरीतानां
 विघ्नेरुपहृतात्मनां। पुरुषाणां तथा स्त्रीणां नत्पाचप्रयतात्मनां॥ ७॥

सर्वशान्तिकरपुण्यविशिवशांत्यपमार्जनं। विधिवत्प्रयतो नृवाकशर
 स्तस्त्वनन्यथाः॥८॥ सुमेरुशिखरासीनंदेवदेवसुमापतिं। स्मृदनंदि
 महाकालैविष्णुगणचिंतं। एततोदेवगणासर्वेब्राह्मणाश्चतपो
 धनाः॥९॥ ग्यजुःसामनिस्तत्वाशिवमापुरिदं वचः॥१०॥ नृतेयहेमहि
 शानदुखितामानवप्रजाः। तेषां प्राप्तिं प्रयच्छस्व ग्रहयाधिवित्तोचि
 न्ति॥११॥ सदेवानां वचश्चत्वादेवस्त्रिभुवनेश्वरः। बाणादिषड्रणैः स
 वन्तानानयतसंप्रतां॥१२॥ गणेशैः सर्वयत्नेन शिवाहाबाधविप्र
 है। पापाधिष्ठायिकाः घोराः समानीताः पृथक् विधाः॥१३॥ देवदिन ३

यहाः सर्वे कृष्णं डाब्रह्मराक्षसाः। वैतालाः जंनका येनाचूताः सिद्धा
 गदयहाः॥१४॥ महामारीकुमारीचपूतनागर्जघातिनि। डाकिनीश
 किनीबाधाः रुद्रदेव्यस्त्वेकशः॥१५॥ अपस्मारमहोसाताचातपित्तक
 फोज्जवाः। शस्ताबहुविधरौद्राः संततैकाहिकादयः॥१६॥ शिरोरुजा
 तीसारप्लीहगुल्मजगंदराः। कृष्णमेहप्रदराः विद्रवीश्चपुरंदराः॥१७॥
 श्वासकासक्षयकुर्दिकूलशूलगदामयाः। विस्फोटचूतिकावत्तमूत्र
 कुमलीयसाः॥१८॥ पांडुहिकांपदंशान्तिमुखरोगाश्चतुर्जताः।
 नेत्ररोगाबहुविधाः रागाश्चैवोपसर्गिकाः॥१९॥ एते चान्ये च बहु वेदो व्या

धयश्चापयोयदाः। प्रणिपत्यतमीशानमिदमृचुरनुदताः॥२०॥ तेजः सो
 षुनशक्तास्मः विपुनस्त्वं समाहितं। आतापयमहादेव किंकुमोयित
 वाज्या॥२१॥ मानुषादुखितास्त्वते केन दोषेण वाग्रहाः। येयस्त्रास्त्रम
 सीलोके क्षुद्रताश्च मानवाः॥२२॥ ईषितादुखिता नीतां प्रायो नर्थतुज
 श्रये। शृणीमस्तान् स्वयं सर्वे वायुचूता विकारिणः॥२३॥ बलिकामाश्च
 पहातपूर्वैररतानपितकर्मप्रैरितास्वेतान् पीडयामो हि देहि नः॥२४॥
 एतत्ते कथितं नाथ दयां देव ऊरुधनः। आतापयमहादेव किंकुमेति
 परंप्रजो॥२५॥ संखमुक्तो जगवां नृणां करो लोकशंकरः। नूत संघानु

वाचे दं समक्षं त्रिदिवौकसां॥२६॥ यः श्रोतारं च विद्वा संग्रह व्याधिं समेतिते
 त्वासां तमेप्यतिमदं सततं नित्यमस्तकः॥२७॥ हस्ते मां ये महास्त्वां कीर्त्त
 यिष्यन्ति साधुमां। श्रोयन्ति च न वदन्ति स्ते परिहायश्चि सवशितः॥२८॥ रुद्रो
 नो नूतान् जपे नंत्रा नून्या वसहायवान्। परेषा मात्मनो वापि पठे सर्वार्थसि
 दये॥२९॥ शिवं न्यस्त्याकराभ्यां च विष्ठवाभ्यामुदश्रुतः। महेशानं न्यसेन्मू
 ष्मि शिखायां शशिशेखरां॥३०॥ लोचने उ विरूपाक्षं वक्त्रे तसुरुषं न्यसेत्। श्र
 कंठं कंठदेशे तु स्कंधयोश्च महेश्वरं॥३१॥ कक्षयो व्योमिकेशं च रुपां क मयव
 हसि। कुक्षये च तथा पोरमुदरे मूलधारिणं॥३२॥ कंदर्पनाशनं नाभौ कप
 दिदये

चाथकपदिनं। पुसेनसेषामदेवमूरुत्यामथभूर्जटी। ३३। सर्वज्ञानुयुग्मेतुने
 धयोर्नलिलोहितं। सद्योजातंनसेतपञ्चाकवचेतुकपालिने। ३४। सर्वविदुं
 नसेदस्वस्थांलुंकेवैफडित्मथा। ध्यायेच्छिवंचपंचास्यत्रिनेत्रचारुवियदं।
 ३५। महेश्वरायपार्वत्यैमहाकालायनन्दिनो। स्कन्दायविष्णुराजायभूतेशायन
 मोनमः। ३६। क्षेत्रपालाययोगिन्योयोगिनीत्यश्वशूलिने। नमस्कृता
 प्रवक्ष्यामियत्तसिध्यतुमेवच। ३७। अत्रमेयायदेवायवषट्स्याहास्वधा
 त्मने। मणिमंत्रोषधीशक्तिहेतुर्त्तायवेधसे। ३८। नमस्तेविश्वरूपाय
 रक्षोचूतविषद्विदे। गदागदायगदिनेदुष्टदीनबलायते। ३९। प्राच्या

तत्पुरुषोघोरोयाम्पांवैपातुनोभवः। सद्योपरस्यांसौम्यायांवामइशस्तथोदतः।
 ४०। पश्यश्वेतवर्णयवाविश्रुदायशार्ङ्गिणे। वेदाक्षरेणरक्षांगंरोगिलोहितमि
 त्ततो४१। रक्षरक्षसहाघोरंछिच्छिच्छिद्विमहामते। छिच्छिद्वमथाघोरामद
 मदात्तिसारिकां४२। मृतंजयमहारतिविशेषिंशेषयशेषय। दुरिष्टदुः
 क्तंतेवैवफट्फट्क्षमयशंकरंस्त्रीपुंसश्चगदानुग्रान्दैवेशान्मानुषास्तथा
 ४३। शमनयविषिवात्रैषाजैमिनेविद्ययानया। ४४। दुस्वप्नदुर्निमित्तंचतथोत्प
 तंचदारुणं। तत्तदुपसमास्थायनंजनेजमहामते। ४५। अरिष्टपृथनागार
 संस्तुतायमहात्मने। संस्तुतायमूर्तयिबुभुक्षं प्रजवेतेनमोनमः। ४६। सर्वज्ञे। इत

नुक्कुः सर्वचरु रोजवा प्रसंनसंभुतेरोगाः सर्वग्रह विमोचना ॥४१॥ शांतिरस्तु
 शिवं चास्तु सुप्रसन्नो यशंकरः ॥ मारुतो मरुतो दुर्गतिरवाश्च दिगंबरः ॥४२॥
 शांतिं शंसं नुक्कुः सर्वेशिवाज्ञात विधापिना गणेश्वरश्च रुद्राश्च रुद्रादशदशैव
 उ ॥४३॥ आपुरारोग्यदा संभु प्राणिनां नुक्कु वनेश्वरः ॥ इत्येवमुक्तो देवेशो महर्षिः ॥
 अगणा स्तथा ॥४४॥ ग्रह व्याधि गणेश्वर विषसर्पेयशासन ॥ हत्वारक्षामि
 मां सर्वेशिव शांतिपराययुः ॥४५॥ चक्रव्यापि गणायस्य प्रजापालो मह
 पतिः ॥ इमां च परमां विद्यां विप्राश्चान्ये च मानवाः ॥४६॥ अकाले ये जय
 न्त्यं श्वेतो रजायथापुरा ॥ सर्वचरु रोजे यो प्रयत्नो मापते सुखं ॥४७॥

गुणुलं शिवनिर्मल्यं यथावद निमंत्रिता ॥ होमं स्नानं वलिं जापं शिवशा
 तिं च ये नराः ॥४८॥ कुर्वन्ति च न तेषां स्याद्ग्रह व्याधि नयं क्वचित् ॥ न तस्य
 निग्रहो घोरस्तन्नमस्यैव सदा शिवः ॥४९॥ मेत्राणां परमो मेत्रो न यदुख
 षड्भिर्हि ॥ हिताय सर्वलोकानां तं न तोस्मि महेश्वरः ॥५०॥ सब्रह्मा सदा
 रिः सोर्कः सशक्रो वरुणो यमः ॥ धनाध्यक्षः स जगत्वां न्मैवैक सकले ज
 गत् ॥५१॥ मुखारथो महातेजः स पसाचमुतो पितः ॥ ददाति तत्रैव
 लोकत्रैलोक्या त्वधिकं न यत् ॥५२॥ गुणान्ख्यातं न शक्ता स्मयस्य
 वक्तुमजादयः ॥ मन्वंतरशतेनापि तं देवं शरणं व्रज ॥५३॥ कामो गनाश

नेश्वरं सर्वज्ञं सर्वतो मुखं । तमा राध्य महेशानमिह कोनाप्नुयात्सुखं ॥
दृष्ट्वा शैवापामार्जनं पुण्यं सर्वव्याधिविनाशनं । यपवेत्प्रयतो नक्त्या
सर्वान्क्रामानवाप्नुयात् ॥ दृष्ट्वा ॥ इति श्री स्कंद पुराणे शिवरहस्ये
दुर्वासप्रोक्तं शैवापामार्जनं स्तोत्रं सहस्रं ॥ समाप्तं ॥ शुभं न वतु ॥